

עפ"ת 33175/02/14 - ארקדי גונטה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 33175-02-14 גונטה נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

מערערים	ארקדי גונטה
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

לפני ערעור על חומרת העונש שגזר בית משפט תעבורה מרכז בתיק ת"ד 485-02-13 ביום 27.1.2014 השופטת וישקין.

על פי עובדות כתב האישום, יוחסו למערער עבירות תעבורה שעניינן אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה- תקנה 64(א)(2) לתקנות התעבורה,

נהיגה רשלנית - סעיף 62(2) ו-38(2) לפקודת התעבורה,

גרימת נזק - תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.

העבירות בוצעו ביום 25.3.2012.

העונש שגזר בית המשפט :

קנס בסך 1500 ש"ח, פסילה בפועל לתקופה של 8 חודשים בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית,

הופעל בחופף עונש פסילה על תנאי בן 3 חודשים מתיק 2618-01-11 מיום 21.3.2012 בחופף,

5 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע.

בנימוקי הערעור טוען בא כח המערער:

1. למערער הוצע הסדר טעון במסגרתו יודה בביצוע העבירות, יורשע, תוארך הפסילה על תנאי מתיק 2618-01-11 ויוטל קנס בסך 1200 ₪. זאת לאור נסיבותי החריגות האישיות.

הצעה זו הוצעה על ידי לשכת תביעות שפלה.

2. ביום 26.6.2013 התייצב המערער לדין בבית משפט תעבורה פתח תקוה, במעמד הדיון הוברר למערער, כי לשכת תביעות פתח תקוה חזרה בה מהסדר שהוצע על ידי לשכת תביעות שפלה.

המערער ביקש להיוועץ עם עורך דין, נוכח כך הדיון נדחה ליום 21.1.2014.

3. ביום 21.1.2014 התייצב המערער עם עורך דינו, הודה בביצוע העבירות המפורטת בכתב האישום, תוך שהוא מסתמך על הסדר הטעון שהוצע לו העונה על הגדרת הבטחה שלטונית.

טעה בית משפט משגזר עונש שונה מזה שהוצע בהסדר הטעון. ובכך שלא נתן משקל ראוי להבטחה שלטונית.

4. טעה בית משפט משלא נתן משקל להודאת המערער ולחיסכון בזמן שיפוטי.

5. טעה בית משפט משלא נתן משקל נסיבות אישיות של המערער, לבעיותיו הרפואיות, לבעיותיו הרפואיות של בנו, הסובל מנכות בשתי רגליו, (המל"ל קבע לבן נכות בשיעור 128%) בשעה שהמערער הוא המסייע לבן. כך, לא ניתן משקל להיותו של המערער מפרנס יחיד, ובהעדר רשיון נהיגה עשוי לאבד את מקום עבודתו.

6. טעה בית משפט משנתן משקל להרשעת המערער בעבירה של נהיגה בשכרות ונגזר דינו רק 4 ימים לפני בצוע העבירות נושאות ערעור זה.

7. בית משפט מתבקש לבטל העונש שגזר בית משפט קמא, להשית העונש שהוצע בהדר,

לחלופין, להתערב בעונש ולקצר תקופת הפסילה משמעותית.

בא כח המשיבה מבקש לדחות הערעור, מצוין עברו התעבורתי, ההסדר לא הוצג בבית משפט קמא, ההודיה באה 6 חודשים לאחר שהמערער הבין, כי אין הסדר, ולאחר שהמערער נועץ עם עורך דין.

לגופו של ענין דין הערעור להדחות.

1. בחודש יוני 2013 בטרם קיום הקראה, הודיע התובע המשטרתי במעמד הדיון, כי אין הסדר בין הצדדים. המערער ביקש להתייעץ עם עורך דין, בית המשפט נעתר לבקשה והדיון נדחה לחודש ינואר 2014.

2. ביום 28.1.2014 התייצב המערער עם בא כוחו, הודה ובמסגרת טיעונים לעונש ביקש את בית המשפט לגזור עונש כפי שהוצע בהסדר, וזאת לאור נסיבותיו האישיות, נסיבותיו הרפואיות ונסיבות רפואיות של הבן.

3. הסדר טעון לא הוצג מעולם בפני בית משפט קמא, גם אם היה מוצג הסדר טעון, הרי שאין בכך לכבול את בית המשפט בעונש שיגזר.

4. עיון בגזר הדין, מלמד כי בית המשפט מתייחס במפורש לעובדה כי לא הוצג בפניו כל הסדר, וכי התובעת ציינה בטרם

ביצוע הקראה כי חלה טעות בהצעה להסדר ואין הסדר, ובעקבות כך ביקש המערער להתייעץ, וכך עשה.

צודק בית משפט קמא בקביעתו במסגרת גזר הדין, כי מגעים בין הצדדים שקדמו להקראה ולא הבשילו כדי הסדר בר הצגה בפני בית משפט אינו מעניינו של בית המשפט, וכי עליו להתייחס לטיעוני הצדדים.

5. בית משפט קבע בגזר דינו מתחם ענישה לעבירות שביצע המערער, הנע בין 3 חודשי פסילה ל- 9 חודשי פסילה. אני מוצאת מתחם זה כמתחם ראוי.

6. בית משפט נתן דעתו לעברו התעבורתי של המערער הכולל 12 הרשעות קודמות הכולל נהיגה במהירות מופרזת, אי ציות לתמרור 206, אי ציות לתמרור עצור בצומת, עבירה שבוצעה פעמיים.

נהיגה תחת השפעת סמים, כשהעונש בגינה הוטל על המערער בנוכחותו, 4 ימים בלבד טרם בצוע העבירות בתיק זה.

אני דוחה מכל וכל טענות בא כח המערער כי אין קשר בין מועד מתן גזר הדין בתיק השכרות לבין בצוע תאונת דרכים "רק" 4 ימים לאחר מכן.

דרך נהיגתו של המערער זמן כל כך קצר לאחר שקיבל עונש בגין נהיגה בשכרות הכולל עונש מותנה מלמדת על חוסר נכונות המערער לשנות דרכיו, חוסר נכונות להפנים כי נהיגתו ואופן התנהגותו על הכביש מחיבת שינוי,

נסיבותיו האישיות, נסיבותיו הרפואיות נסיבות בנו, היותו מפרנס יחיד, כל אלה היו בידיעתו של המערער בטרם ביצע העבירות, ואל לו לבוא בבקשה לרחמי בית המשפט בשעה שהוא עצמו התעלם מעובדות אלו.

מצאתי גזר דין ראוי ומנומק היטב ואין להתערב בו.

הערעור נדחה.

פסק הדין יובא לידיעת הצדדים על ידי המזכירות.

ניתן היום, כ"ג ניסן תשע"ד, 23 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.